

OZN-urile și secretele Antarcticii

**Berlinul Nou, germanii din Antarctica,
bazele extraterestre și militare din adâncurile
apelor și viața în Pământul gol**

Traducere de Timea Kovacs

PRESTIGE

București - 2026

Introducere	9
 Capitolul 1 – Lumea pierdută a uriașilor – Descoperiri interzise ale civilizațiilor preistorice	 12
• Un genetician confirmă că oamenii ajungeau odinioară la vârsta de 900 de ani	12
• Uriași îngropați și conspirația din spatele dispariției scheletelor lor.	13
• Arheologia interzisă a Americii.	20
• Paleoamericanii au locuit în America de Nord cu mai bine de 30.000 de ani în urmă.	27
• Uriașii au existat și în Germania și în întreaga Europă.	29
• Titanii din trecut au fost expuși public până în Evul Mediu	36
• Țara uitată de timp – misterele insulelor Solomon	39
 Capitolul 2 – Lumi subterane și întâlniri cu necunoscutul	 50
• Misterul Shaver – cea mai palpitantă poveste reală care s-a spus vreodată	50
• Minerii au viziuni misterioase în adâncuri.	60
• Vizite la civilizații subterane sub Zona 51	64
• Măsurătorile seismologice detectează anomalii în interiorul Pământului	68
• NASA recepționează un semnal radio codat din interiorul Pământului	70
• Inteligențe din adâncurile apelor și localizarea obiectelor subacvatice lungi și mobile, în oceanele lumii	73
• Enigmaticii umanoizi subacvatici din Rusia.	76
• Oamenii de știință dezvăluie că pe Pământ există o civilizație OZN camuflată.	76
• Întâlniri militare inexplicabile cu OSN-uri în oceane.	82
• Sub zidul de gheață – Trăiesc descendenții civilizațiilor pierdute în Pământul gol?	88
• Istoricii relatează despre criptotereștri care folosesc tuneluri pentru a ajunge în interiorul Pământului.	92
• KGB-ul capturează criptotereștri asemănători insectelor din interiorul Pământului	99
• Incidentul Dyatlov – o răpire extraterestră înfiorătoare	102
• Academicienii susțin că extraterestrii	

răpesc oameni pentru a crea hibridi	103
• Studii noi spun că întâlnirile cu OZN-uri în oceane și răpirile extraterestre sunt reale	106
Capitolul 3 – Căutarea cunoștințelor pierdute	113
• Intrigă internațională: Se ascund dovezi ale existenței Atlantidei.	113
• O serie de cercetători susțin că au localizat Atlantida în largul coastelor Spaniei	125
• Pe urmele unei civilizații pierdute în Tibet	127
• Cine deține adevărata Lance a Destinului?	138
• Expediția la o bază germană de submarine din Antarctica	143
• Cu puțin înainte de sfârșitul războiului, Chivotul Legământului este preluat de o unitate specială germană în Franța	148
• Planurile de reorganizare a mentalității germanilor după război	154
• „Lebor Feasa Runda” – Cartea pierdută a cunoștințelor magice ale celților	165
• Aleister Crowley, Societatea Vril și căutarea frăției mistice din Shambhala	174
• Căutarea primilor indo-europeni în deșertul Gobi	182
• Ultraterestrii – Oamenii de stat invocă magia forțelor invizibile	186
• Iluminații și istoria ocultă a Atlantidei	192
Capitolul 4 – Imperii subterane – Secretele Pământului gol și alianțele cu extraterestrii	201
• Înființarea „Society for a Complete Earth” și primele publicări din consemnările ascunse ale Operațiunii Highjump din Antarctica	201
• Cronicile adevărate ale amiralului Byrd despre zborurile în deschiderea polară către interiorul Pământului	209
• Colonizarea Pământului gol după dispariția Atlantidei.	220
• Istoria coloniștilor din alte sisteme stelare	231
• Călătoria lama-ului tibetan Lobsang Rampa către civilizația planetei Venus	244
• Din misticismul oriental se naște știința alternativă populară și ufologia postbelică	263
• Cine sunt gardienii umanității și ai Pământului?	270
• Există o legătură strict secretă între farfuriile zburătoare germane și întâlnirile cu locuitorii planetei Venus?	279
• Ce se ascunde în spatele isteriei americane legate de OZN-uri, din 1952?	285

Capitolul 5 - Partea întunecată a Lunii – Extratereștri antici și misiuni Apollo secrete..... 288

- Dezvăluiri explozive ale astronautilor și artefacte mexicane controversate ale astronautilor antici, care au crescut hibridi..... 288
- Teste ADN: Craniile alungite din Paracas reprezintă o specie umană necunoscută din trecut 294
- Misiunile Apollo s-au încheiat, deoarece pe Lună există baze extraterestre și ruine..... 296
- Misiuni secrete Apollo către partea întunecată a Lunii..... 297
- Foști membri ai Illuminati povestesc despre o istorie secretă a lumii și despre evadarea lor din cult 303
- Forumul Economic Mondial (WEF) planifică Noua Ordine Mondială transumanistă 308
- Uimitoarele răpiri de către OZN-uri în baze subacvatice extraterestre 311
- Ultratereștri transdimensionali operează de milenii baze pe fundul mării..... 339
- OSN-urile și Triunghiul Bermudelor..... 344
- Un denunțator OZN dezvăluie informații suplimentare despre extratereștrii din adâncurile oceanului, care vizitează Pământul 355

Postfață și profețiile din *Manuscrisele de la Marea Moartă* pentru viitorul apropiat 361

Postfață de Jan van Helsing..... 369

Bibliografie și surse imagini..... 375

Surse imagini 390

Capitolul 1 – Lumea pierdută a uriașilor – Descoperiri interzise ale civilizațiilor preistorice

Un genetician confirmă că oamenii ajungeau odinioară la vârsta de 900 de ani

Diverși experți studiază istoria uriașilor longevivi din Antichitate, iar unii dintre ei au găsit dovezi că oamenii din vechime aveau într-adevăr o durată de viață mult mai lungă decât în prezent. Geneticianul rus Alexander Kudryavtsev, directorul Institutului Vavilov de Genetică Generală al Academiei Ruse de Științe, a fost concediat deoarece a descoperit că oamenii trăiau cu mult timp în urmă până la 900 de ani! Agenția de știri rusă RIA-Novosti a publicat un articol despre acest subiect. În timpul unei conferințe din 2023, doctorul Kudryavtsev a declarat că oamenii trăiau foarte mult înainte de ultima catastrofă globală, adică potopul, și că de atunci durata de viață s-a scurtat constant. Și Institutul pentru Cercetarea Creației din SUA a prezentat dovezi științifice care susțin o astfel de teză. Din raportul fosilelor reiese că multe specii de animale din megafaună au atins o înălțime mai mare înainte și chiar în timpul ultimei ere glaciare, și probabil că același lucru s-a întâmplat și în cazul oamenilor, după cum o demonstrează descoperirile de schelete umane uriașe, vechi de câteva mii de ani. Înălțimea mare se explică prin faptul că maturizarea corpului a avut loc mai lent, pe parcursul unei durate de viață mai lungi, ceea ce era normal pe atunci.

Fosilele speciilor animale care există și astăzi demonstrează că strămoșii lor erau mult mai mari decât exemplarele moderne. Anumite specii erau cel puțin de două ori mai mari și trăiau de trei până la patru ori mai mult decât omologii lor actuali. Deoarece aceste fosile au fost îngropate de sedimente în urma unei inundații catastrofale și au murit brusc, putem presupune că, dacă nu era această catastrofă, ar fi devenit și mai mari și mai bătrâne. Aceasta nu este o simplă presupunere, fiindcă și paleontologii cunosc aceste animale gigantice și știu, de asemenea, că dimensiunea corporală a multor specii a scăzut în general de la sfârșitul ultimei ere glaciare. Acest lucru se observă și la oameni, deoarece și în cazul lor s-a produs o reducere a dimensiunii corporale. Există dovezi că alte specii de animale au în prezent dimensiuni tot mai mici.

Nu se știe încă de ce speciile erau atât de mari și trăiau atât de mult înainte de potop. Lumea înainte de potop trebuie să fi arătat cu totul altfel decât vor

preistoricii să credem, deoarece există o istorie interzisă a lumii. În orice caz, avem acum un alt indiciu că descrierile unor texte precum cele din Biblie se bazează pe adevăr. Alexander Kudryavtsev susține că păcatele oamenilor au provocat potopul, iar acest lucru a dus la apariția bolilor genetice și la scurtarea duratei de viață.

Uriași îngropați și conspirația din spatele dispariției scheletelor lor

Să trecem acum la alte dovezi ale existenței uriașilor nord-americani, care nu sunt menționați doar în vechile reviste științifice, ci și în numeroase articole din ziare din secolul al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea. Cele mai multe articole au apărut în cunoscutul cotidian *New York Times*, iar în toată America de Nord au existat sute de astfel de articole în diferite ziare. Aș dori să prezint aici câteva dintre aceste vechi pasaje din ziare, pentru a arăta că descoperirea scheletelor uriașe era ceva obișnuit la vremea aceea și că mulți cercetători și multe universități s-au ocupat de acest subiect, înainte ca subiectul să fie acoperită de tăcerea academică.

Reported Discovery of a Huge Skeleton.

From the *Sank Jeyda* (Hun.), *Senned*, Dec. 18.

Day before yesterday, while the quarrymen employed by the Back Rapids Water Power Company were engaged in quarrying rock for the dam which is being erected across the Mississippi, at this place, found imbedded in the solid granite rock the remains of a human being of gigantic stature. About seven feet below the surface of the ground, and about three feet and a half beneath the upper stratum of rock, the remains were found imbedded in the sand, which had evidently been placed in the quadrangular grave which had been dug out of the solid rock to receive the last remains of the prehistoric giant. The grave was twelve feet in length, four feet wide, and about three feet in depth, and is to-day at least two feet below the present level of the river. The remains are completely petrified, and are of gigantic dimensions. The head is massive, measures thirty-one and one-half inches in circumference, one jaw in the upper, and very flat on top. The femur measures twenty-six and a quarter inches, and the fibula twenty-five and a half, while the body is equally long in proportion. From the crown of the head to the sole of the foot, the length is ten feet and a half inches. The measure around the chest is thirty-nine and a half inches. The giant must have weighed at least 900 pounds when covered with a reasonable amount of flesh. The petrifaction remains, and there is nothing left but the skeletal bones, now weigh 304½ pounds. The thumb and fingers of the left hand, and the left foot from the ankle to the tip of the toe, and the other parts are perfect. Over the expenditure of the unknown it was placed a large flat granite rock that remained perfectly separated from the surrounding granite rock.

Published: December 25, 1898

GIANT SKELETONS FOUND.

Archaeologists to Send Expedition to Explore Graveyards in New Mexico Where Bodies Were Unearthed. Special to The New York Times.

LOS ANGELES, Cal., Feb. 10.—Owing to the discovery of the remains of a race of giants in Guadalupe, N. M., antiquarians and archaeologists are preparing an expedition further to explore that region. This determination is based on the excitement that exists among the people of a scope of country near Mesita Rico, about 200 miles southeast of Los Vegas, where an old burial ground has been discovered that has yielded skeletons of enormous size.

Luciano Quintana, on whose ranch the ancient burial plot is located, discovered two stones that bore curious inscriptions, and beneath these were found in shallow excavations the bones of a frame that could not have been less than 12 feet in length. The men who opened the grave say the forearms were 4 feet long and that in a well-preserved jaw the lower teeth ranged from the size of a hickory nut to that of the largest walnut in size.

The chest of the being is reported as having a circumference of seven feet. Quintana, who has uncovered many other burial places, expresses the opinion that perhaps thousands of skeletons of a race of giants long extinct will be found. This supposition is based on the traditions handed down from the early Spanish invaders that have detailed knowledge of the existence of a race of giants that inhabited the plains of what now is Eastern New Mexico. Indian legends and carvings also in the same section indicate the existence of such a race.

Published: February 11, 1902

GIANTS' SKELETONS FOUND.

Cave in Mexico Gives Up the Bones of an Ancient Race.

Special to The New York Times.

BOSTON, May 3.—Charles C. Clapp, who has recently returned from Mexico, where he has been in charge of Thomas W. Lawson's mining interests, has called the attention of Prof. Agassiz to a remarkable discovery made by him.

He found in Mexico a cave containing some 200 skeletons of men each above eight feet in height. The cave was evidently the burial place of a race of giants who antedated the Aztecs. Mr. Clapp arranged the bones of one of these skeletons and found the total length to be 8 feet 11 inches. The femur reached up to his thigh, and the molars were big enough to crack a coconut. The head measured eighteen inches from front to back.

Published: May 4, 1908

Imaginea 1: Primele trei articole istorice selectate, despre schelete uriașe

Prima știre, din 25 decembrie 1868, descrie cum muncitorii dintr-o carieră au descoperit, în timp ce lucrau la un baraj de pe Mississippi, rămășițele unui om uriaș în rocă de granit solidă, la o adâncime de câțiva metri. Cu mult timp

în urmă, cineva săpase acolo o groapă dreptunghiulară pentru uriaș, iar rămășițele sale erau acoperite cu nisip. Mormântul avea o lungime de 3,70 metri, iar scheletul uriașului era complet pietrificat, deci probabil era într-adevăr foarte vechi.

Craniul avea o circumferință de 78 de centimetri, iar oasele coapselor aveau o lungime de peste 66 de centimetri. Întregul schelet avea o înălțime totală de peste 3 metri, iar deasupra mormântului se afla un bloc plat de gresie. Articolul din ziar nu menționează ce s-a întâmplat ulterior cu scheletul fosil al uriașului.

A doua știre datează din 11 februarie 1902. De aici aflăm că în Guadalupe County din New Mexico s-au descoperit rămășițele unei rase de uriași și că arheologii au examinat mai atent regiunea. La aproximativ 300 de kilometri de Las Vegas, s-a descoperit un cimitir antic plin de schelete uriașe. Fermiera Luiciana Quintana, pe terenul căreia s-au descoperit mormintele, a găsit acolo două blocuri de piatră cu inscripții misterioase. Sub ele se aflau scheletele unor oameni care nu aveau mai puțin de 3,65 metri înălțime! Dinții acestor uriași erau mari cât nucile. Quintana a descoperit multe alte morminte pe terenul ei, iar în acest articol, ea spunea că bănuiește că în această zonă ar fi îngropate încă mii de astfel de schelete. Potrivit fermierei, tradițiile despre acești uriași se întorc până în vremea cuceritorilor spanioli, care au relatat odată că, la momentul sosirii lor în America, o rasă de uriași domnea încă peste teritoriul din estul New Mexico. Sculpturile și inscripțiile indiene sunt o dovadă suplimentară a existenței unei astfel de rase străvechi.

Al treilea articol de ziar datează din 4 mai 1908; acesta menționează că un angajat al unei companii miniere, pe nume Charles C. Clapp, a găsit în Mexic o peșteră cu aproximativ 200 de schelete, toate având o înălțime de peste 2,40 metri. Potrivit profesorului Agassiz, era un loc de înmormântare a unor uriași care au locuit în această țară înaintea aztecilor. Dinții și maxilarele lor erau atât de mari și de puternice, încât puteau sparge nuci-de-cocos fără efort!

Următorul articol interesant (imaginea 2) a apărut în 4 mai 1912, în *New York Times*. El explică faptul că într-o movilă din Madison, Wisconsin, s-au descoperit mai multe schelete umane aparținând unei rase umane necunoscute până atunci. Curatorul Charles E. Brown de la Muzeul de Istorie a fost

însărcinat să investigheze această descoperire. În total, s-au găsit 18 schelete cu cranii mult mai mari decât orice rasă cunoscută care locuia în America la acea vreme. Aceste schelete fuseseră îngropate în cărbune și acoperite cu un strat de lut ars pentru a împiedica pătrunderea apei.

Un alt articol (imaginea 2) despre uriași a apărut în 14 iulie 1916. Acesta explică faptul că oamenii de știință au descoperit rămășițele unor indieni, care se presupune că au trăit acum 800 de ani. Profesorul A. B. Skinner de la *American Indian Museum*, profesorul W. K. Morehead de la *Phillips Andover Academy* și doctor George Donohue, un istoric din statul Pennsylvania, au descoperit oasele într-o vale lângă Binghamton, într-o movilă indiană. În movila funerară se aflau oasele a 68 de persoane, înălțimea medie a scheletelor fiind de 2,15 metri. Se mai spune că unele erau mult mai mari, fără a se preciza însă cu exactitate. O altă dovadă a înălțimii uriașe a acestor indigeni sunt topoarele gigantice de piatră, îngropate împreună cu scheletele. Unele cranii prezentau plăci osoase proeminente pe frunte. Potrivit cercetătorilor, această descoperire a fost prima de acest gen din activitățile lor arheologice și, prin urmare, o contribuție importantă la istoria raselor timpurii din America. Un craniu și câteva oase au fost trimise la Muzeul Indian American, iar după aceea nu s-a mai auzit nimic despre aceste schelete.

În cartea sa despre istoria naturală a statului Tennessee, istoricul american John Haywood a enumerat câteva descoperiri de schelete gigantice. În anul 1821, în Tennessee s-a descoperit o fortăreață antică în care se aflau schelete gigantice, cu o înălțime medie de cel puțin 2,15 metri. În 1875, muncitori care lucrau la construirea unui pod în apropierea Paw Paw Creek din Rivesville, Virginia de Vest, au săpat gropi în pământul argilos și au descoperit trei schelete uriașe cu păr roșcat. Un medic a fost chemat la fața locului și, după examinări minuțioase, a constatat că aceste schelete aparțineau unor oameni cu o înălțime estimată de 2,45 metri. În februarie și iunie 1931 s-au descoperit schelete mari în albia râului Humboldt, lângă Lovelock, în Nevada. Primul dintre aceste schelete măsura 2,60 metri și era înfășurat în pânze sigilate cu rășină de cauciuc, la fel ca mumiile vechilor egipteni. Al doilea schelet avea aproape 3 metri și a fost descoperit în 19 iunie. Cu puțin timp înainte fuseseră expuse în muzeul local oase și cranii descoperite în celebra peșteră Lovelock.

Dar asta nu este tot: Cu cât sunt mai vechi articolele și comunicatele de presă, cu atât erau mai sinceri jurnaliștii și oamenii implicați, în ceea ce privește dimensiunile scheletelor. Autorii americani și cercetătorii de uriași, Jim Vieira și Hugh Newman, au reușit să obțină informații senzaționale în urma cercetărilor îndelungate și au devenit foarte cunoscuți datorită descoperirilor prezentate într-o serie de documentare televizate, apărând împreună în serialul *Ancient Aliens*. Cercetătorii de uriași au descoperit că în 1933 s-a dezgropat un alt schelet uriaș în Steelville, Missouri. În ziarul *The Steelville Ledger* din 11 iunie 1933 se menționează că un băiat a dat întâmplător peste scheletul unui uriaș cu o înălțime de 2,45 metri. Scheletul a fost dus la doctorul R. C. Parker, care l-a asamblat la înălțimea sa maximă, devenind rapid cea mai mare atracție publică din Steelville! În biblioteca de microfilme din Steelville există încă o fotografie veche din acest articol de ziar, în care un locuitor pe nume Les Eaton, cu o înălțime de 1,80 metri, s-a așezat lângă scheletul gigant, pentru a se putea observa diferența de înălțime față de un om normal. Ultima știre din ziar despre această descoperire a fost că scheletul a fost împachetat și trimis la Institutul Smithsonian. După aceea, nu s-a mai auzit nimic despre el. De aceea mulți cercetători alternativi presupun că această instituție joacă un rol-cheie în dispariția dovezilor despre uriașii antici.

STRANGE SKELETONS FOUND.

Indications That Tribe Hitherto Unknown Once Lived in Wisconsin.

Special to The New York Times.

MADISON, Wis., May 3.—The discovery of several skeletons of human beings while excavating a mound at Lake Delavan indicates that a heretofore unknown race of men once inhabited Southern Wisconsin. Information of the discovery was brought to Madison to-day by Maurice Morrissey, of Delavan, who came here to attend a meeting of the Republican State Central committee. Curator Charles E. Brown of the State Historical Museum will investigate the discovery within a few days.

Upon opening one large mound at Lake Delavan, sixteen skeletons were discovered by the Phillips Brothers. The heads, presumably those of men, are much larger than the heads of any race which inhabit America to-day. From directly over the eye sockets, the head slopes straight back and the nasal bones protrude far above the cheek bones. The jaw bones are long and pointed, bearing a minute resemblance to the head of the monkey. The teeth in the front of the jaw are regular molars.

There were also found in the mounds the skeletons, presumably of women, which had smaller heads but were similar in facial characteristics. The skeletons were embedded in charcoal and covered over with layers of baked clay to shed water from the sepulchre.

Published: May 4, 1912

GIANTS' BONES IN MOUND.

Scientists Unearth Relics of Indians Who Lived 700 Years Ago.

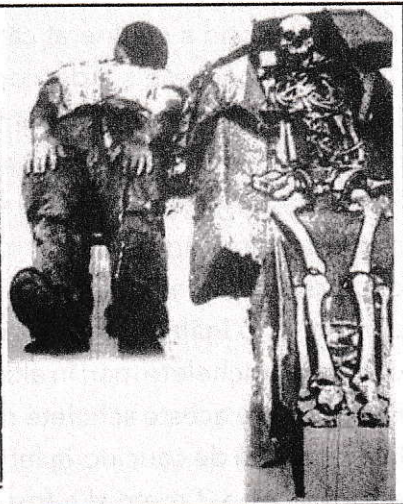
Special to The New York Times.

BINGHAMTON, July 13.—Professor A. B. Skinner of the American Indian Museum, Professor W. K. Morehead of Phillips Andover Academy, and Dr. George Donohue, Pennsylvania State Historian, who have been conducting researches along the valley of the Susquehanna, have uncovered an Indian mound at Ticona Point, on the upper portion of Queen Esther's Flats, on what is known as the Murray farm, a short distance from Sayre, Penn., which promises rich additions to Indian lore.

In the mound uncovered were found the bones of sixty-eight men which are believed to have been buried 700 years ago. The average height of these men was seven feet, while many were much taller. Further evidence of their gigantic size was found in large cells or axes hewed from stone and buried in the grave. On some of the skulls, two inches above the perfectly formed forehead, were protuberances of bone. Members of the expedition say that it is the first discovery of its kind on record and a valuable contribution to the history of the early races.

The skull and a few bones found in one grave were sent to the American Indian Museum.

Published: July 14, 1916

Imaginea 2: Articolele 4 și 5 din ziar și, alături, fotografia cu scheletul uriaș din arhiva din Steelville, din anul 1933

Următoarea informație datează din anul 1913 și se referă la descoperirea unui schelet la Beaver Lake, lângă peștera Ozark din Arkansas. Această descoperire a fost publicată în revista *New Age Magazine*, numărul 18 din anul 1913, de renumitul reporter Victor Schoffelmeyer. În peștera Ozark s-au găsit scheletele mai multor uriași cu craniile de formă anormală. Cel mai mare avea aproape 3 metrilungime, după ce a fost asamblat! Această descoperire s-a remarcat prin faptul că craniile au fost examinate mai atent și chiar expuse, motiv pentru care există și o fotografie a lor, preluată din revistă (imaginea 3). Se vede că cel puțin unul dintre craniile uriașe menționate arată ca un craniu alungit. Jim Vieira a examinat din nou această peșteră veche în urmă cu câțiva ani și a constatat că acolo era un baraj și că peștera a fost complet inundată în anii '60. În raportul original din 1913 se spune că un naturalist local, pe nume Riggins, a descoperit scheletele respective, îngropate la un metru adâncime în peșteră. Pe lângă schelete, el a găsit și hieroglife pe pereții peșterii, care probabil aveau o vechime de mii de ani.

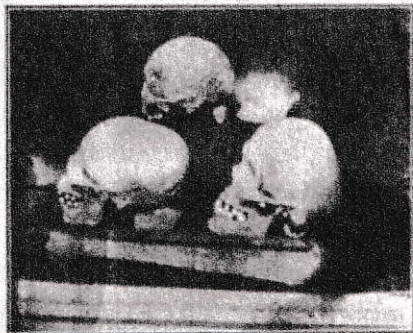
Hugh Newman a făcut apoi o altă descoperire explozivă. A vizitat acum câțiva ani o fermă din Lompock Rancho, California, unde în 1819 fusese găsit un schelet uriaș. Acest uriaș fusese dezgropat de câțiva soldați, iar o bătrână doamnă fusese martoră la aceste evenimente. Indigenii indieni credeau că era vorba despre un zeu și, la indicația preotului local, rămășițele au fost reîngropate. În 1833, incidentul a ajuns din nou în ziare: s-a raportat atunci că soldații au săpat o groapă pentru un depozit de praf de pușcă și au trebuit să spargă un strat de pietriș-ciment din sol. Astfel, au dat peste un sarcofag cu o lungime de aproape 4 metri. În interior se afla scheletul unui om gigant, cu o înălțime de 3,65 metri! Printre obiectele funerare erau scoici decorate, topoare mari de piatră și două sulite, precum și plăci subțiri dintr-un mineral purpuriu, cu conținut de cuarț, care acopereau scheletul. Aceste plăci erau inscripționate cu simboluri necunoscute. Uriașul avea o dantură dublă atât la maxilarul superior, cât și la cel inferior. Soldații nu știau ce să facă și au consultat un trib indian local. Câțiva șamani au intrat în transă la fața locului și au declarat că uriașul era un indian Allegewi străin din zona Ohio Valley. Când indienii au vrut să-i atribuie scheletului o semnificație religioasă, autoritățile au intervenit și au ordonat reîngroparea scheletului și a artefactelor.

Alte știri despre schelete de dimensiuni similare au apărut și în *New York Times*, când, în 22 mai 1871, s-a descoperit un schelet uriaș în Jeffersonville, Kentucky, iar în 13 septembrie 1883, unul în Barnard, Missouri.

Ziarul *The Public Ledger* a relatat în 25 august 1870 că în Janesville, Wisconsin, s-a descoperit un schelet cu o înălțime de aproape 4 metri! *New York Times* a relatat în 5 aprilie 1886 despre descoperirea unor oase aparținând unui om care trebuie să fi avut o înălțime de aproape 4,30 metri, îngropat în movilele Etowah. Cea mai mare senzație dintre toate este însă un articol din 1870, păstrat până în prezent, despre o descoperire în West Hickory, Pennsylvania. *Oil City Times* a relatat atunci despre ea. Acest uriaș se pare că era chiar mai mare decât gigantul Cardiff cunoscut la acea vreme și prezenta, în plus, câteva anomalii anatomice: scheletul era de o dimensiune incredibilă. În mormânt erau și un coif uriaș din fier – ros de rugină –, precum și o sabie lungă de 2,75 metri! Oasele uriașului erau remarcabil de albe, toții dinții erau încă în craniu, în rânduri duble și de o dimensiune extraordinară. Când oasele au fost examinate mai atent, s-a estimat că acest uriaș trebuie să fi avut o înălțime incredibilă de 5,50 metri! Articolul menționează că oasele au fost împachetate și trimise la New York. Aceste rămășițe erau îngropate la aproximativ 4 metri adâncime sub o movilă, de aceea putem presupune că acest schelet avea mii de ani vechime. Articolul menționează că acesta a fost unul dintre uriașii menționați în Biblie. Potrivit arheologilor, casca uriașului avea forma unor căști descoperite în ruinele vechiului oraș Ninive din Mesopotamia, în Irakul de astăzi. Înainte de a fi trimis la New York, scheletul a fost expus public în localitatea Tionesta din Pennsylvania, iar experții au spus că nu știu cum anume să clasifice această descoperire. Însă dilema lor nu a durat foarte mult, deoarece nici despre acest schelet gigantic nu s-a mai auzit ulterior nimic!

Jim Vieira și Hugh Newman explică faptul că, în prezent, nu se poate dovedi că aceste descoperiri sunt autentice, însă în arhivele lor se află multe alte rapoarte similare, dintre care aproximativ 250 le-au publicat în cartea lor „*Giants on Record: Amerikas Hidden History, Secrets in the Mounds and the Smithsonian Files*” („Giganți consemnați: istoria ascunsă a Americii, secrete în movile și dosarele Smithsonian”, n.tr.). Cele mai mari schelete erau cu siguranță puternicii conducători tribali și membri ai liniei regale a constructorilor de movile și piramide, care au fost onorați cu înmormântări regale corespunzătoare. Există acum câteva datări ale vechimii lor, iar acestea coincid cu legendele indienilor, care spun că acești uriași au existat împreună cu vechea megafaună a speciilor gigantice de pe planeta noastră, cu cel puțin 13.000 de ani în urmă. În tradițiile orale, ei sunt descriși ca zei și, uneori, ca războinici

canibali teribili. Se spune că acești uriași au purtat mari războaie între ei, iar câmpurile de luptă preistorice erau presărate cu oasele și armele lor. Primii coloniști europeni au găsit aceste relicve mai târziu, pe câmpurile lor.

SKULLS OF GIANT CAVEMEN

many of these caves. At a depth of more than three feet he found the remains of several giant human skeletons, including an almost perfect skull which differed in many particulars from a modern specimen. When partly joined the largest skeleton was almost ten feet tall.

The Cardiff Giant Outdone—Alleged Discovery of the Skeleton of a Giant in the Oil Regions.

The Oil City Times of Friday is responsible for the following:

On Tuesday morning last, while Mr. Wm. Thompson, assisted by Robert R. Smith, was engaged in making an excavation near the house of the former, about half a mile north of West Hickory, preparatory to erecting a derrick, they exhumed an enormous helmet of iron, which was corroded with rust. Further digging brought to light a sword which measured nine feet in length. Curiosity incited them to enlarge the hole, and after some little time they discovered the bones of two enormous feet. Following up the "lead" they had so unexpectedly struck, in a few hours' time they had unearthed a well-preserved skeleton of an enormous giant, belonging to a species of the human family which probably inhabited this and other parts of the world at that time of which the Bible speaks, when it says: "And there were giants in those days." The helmet is said to be of the shape of those found among the ruins of Nineveh. The bones of the skeleton are remarkably white. The teeth are all in their places, and all of them are double, and of extraordinary size. These relics have been taken to Tionesta, where they are visited by large numbers of people daily. When his giantship was in the flesh he must have stood eighteen feet in his stockings. These remarkable relics will be forwarded to New York early next week. The joints of the skeleton are now being glued together. These remains were found about twelve feet below the surface of a mound which had been thrown up probably centuries ago, and which was not more than three feet above the level of the ground around it. Here is another nut for antiquarians to crack.

Imaginea 3: Articol din ziar, din 1870, despre descoperirea unui schelet uriaș cu o înălțime de 5,5 metri

Marinari și cercetători britanici și spanioli au analizat relatări ale martorilor oculari despre întâlniri cu uriași. De asemenea, mistici precum Edgar Cayce, Madame Helena Blavatsky, Rudolf Steiner, dar și ordinele rozicrucienilor și francmasonilor au afirmat în repetate rânduri că uriașii au fost reali. Astăzi există, în sfârșit, suficiente date pentru a începe cercetarea serioasă a istoriei pierdute și ascunse, iar deja există dezbateri aprinse între academicieni, cercetători alternativi și sceptici cu privire la originea acestei specii. Teoriile variază de la oamenii Denisova din Siberia până la nefilimii din Biblie. Jim Vieira și Hugh Newman solicită comunității academice să examineze toate faptele disponibile și să afle, în sfârșit, ce s-a întâmplat în cadrul Institutului Smithsonian, care este responsabil de păstrarea tuturor acestor schelete de uriași. Astfel, publicului mondial i se va putea prezenta, în sfârșit, unul dintre cele mai importante capitole ale istoriei umane ascunse.